

visse bestemte Priser og paalægger den Forpligtelser for derigennem at sikre Befolkningens Ernæring. De kræver nemlig en særlig Hjemmel udover den i Lovens liggende for at kunne gennemføres, og Lovens § 8 fastslår derfor, at de Bestemmelser, som tidligere kunde træffes i Medfør af Loven af 7. August 1914, ogsaa fremtidig kan gives, forsaavidt de maatte være nødvendige til Gennemførelse af de paagældende Love. Dette vil altsaa sige, at samtlige de Bestemmelser, som er knyttede til Landbrugsproduktionen og Ernæringsforholdene, ikke kan bortfalde før den 1. November.

Derimod — jeg vender mig nu til selve Tidspunktet for Ophævelsen af Loven af 7. August 1914, det, som jeg tidligere forbigik — havde jeg foruden det rent saglige Tidspunkt for Lovens Bortfald foreslaaet, hvad jeg har betegnet som en politisk Dato, nemlig det Tidspunkt, da Rigsdagen, efter at Valg til begge Ting havde fundet Sted og tillige Valg i den Del af Slesvig, som forhaabentlig ret snart kan forenes med Danmark, traadte sammen og, efter at alle de betydelige Arbejder, som Indlemmelsen af Slesvig havde lagt paa Administrationen og Lovgivningsmagten, var overvundne, nu havde fri Lejlighed til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Man har fra anden Side ment, at der var en Mulighed for, at dette Tidspunkt kunde falde saa sent, at det vilde være et ganske ubestemt Tidspunkt, maaske vilde det først indtræde en god Tid efter den endelige Fredsslutning. Det har ikke ligget indenfor min Tanke, hvad jeg ogsaa overfor Landstingets Udvalg har udviklet, idet jeg er gaaet ud fra, da jeg stillede dette Forslag, at forhaabentlig en Ordning vedrørende Sønderjylland, saaledes at denne Landsdel sammen med det øvrige Land kunde stemme, maatte være truffet saaledes, at dette Valg kunde finde Sted i Løbet af Efteraarsmaanederne, inden den ordinære Rigsdag traadte sammen, og jeg udtalte mig i Udvalget villig til at give Udtryk for den Tanke, som Forslaget paa denne Maade rummede, ogsaa ved Fastsættelse af en bestemt Tidsfrist. Man har imidlertid fra anden Side fastholdt, og det er altsaa det væsentlige Divergenspunkt for Øjeblikket, at Loven af 7. August 1914 skulde ophøre den 1. Juli. Jeg har fraraadet dette Tidspunkt, fordi der intet er, som tyder paa, at det vil falde sammen med det sagligt begrundede Tidspunkt for Lovens Ophør, og

jeg har endvidere henvist til, at Tidspunktet maatte siges at være særlig uheldigt, fordi man lagde Beslag paa Rigsdagens og Administrationens Arbejdskraft paa en Tid, da denne nødvendigvis burde rettes paa andre Forhold. Et Rigsdagsarbejde hele Sommeren igennem bør man vel ikke stræbe efter. Et Valg i For sommeren og et Valg i Eftersommeren vil lægge Beslag paa de politiske Kræfter. Den Sommersamling, som kan ligge derimellem, bør neppe gøres for lang. Den vil have betydelige Opgaver med Hensyn til det store nationale Spørgsmaal, og hvis man samtidig henlægger til dette Tidspunkt ikke blot Spørgsmaalet om Ophævelse af Loven af 7. August 1914, men tillige Bestemmelsen om, hvad der skal træde i Stedet for den, vil det være at samle alle Vanskeligheder paa eet Tidspunkt i Stedet for at henlægge Løsningen af hvert Spørgsmaal til den for dette egnede Tid.

I § 11 er det foreslaaet, at Indenrigsministeren skal fremsætte Forslag om Tilsyn med enkelte eller sammensluttede Virksomheder indenfor Produktion og Om sætning, der er i Stand til at udøve en bestemmende Indflydelse paa Fastsættelsen af Varepriserne. Det er altsaa et Forslag til en midlertidig Trustlovgivning, en Lov om Kontrol med Trustvirksomheder og de nødvendige Foranstaltninger til at sikre Forbrugerne i Anledning af saadan Forretningsvirksomhed. Ogsaa Beslutningen herom vil blive henlagt til denne Sommerrigsdag, som ingen Interesse kan tilsigte at gøre lang, og som nødvendigvis vil have sin Arbejdskraft henvendt paa andre Forhold. Jeg har derfor indtrængende maattet fraraade at fastsætte denne Tidsfrist, men tilraader at finde en sagligt forsvarlig anden Tidsfrist. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting, idet jeg dog ikke skulde anse det for umuligt eller udelukket, at de forskellige Partier her i Tinget skulde kunne opnaa, hvad man ikke for Tiden i Landstinget har kunnet opnaa: at enes om en Affattelse af Lovforslaget.

J. C. Christensen: Det vil sikkert findes ufornuødent, at jeg gennemgaar Lovforslagets enkelte Bestemmelser her ved dets første Behandling, thi dette Lovforslag har jo været Genstand for megen Opmærksomhed baade fra Pressens og fra Rigsdagsmedlemmernes Side, saa jeg maa gaa ud fra, at samtlige Medlemmer meget vel kender alle Bestemmelserne; endelig